

ταχοῦ σπάνιοι καὶ τόσω ζηλότυποι πρὸς ἀλλήλους, ἕκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ περιοχῇ; Κατ' ἔμην γνώμην διότι οἱ κόκκυγες διαλέγουσι λίαν τὴν τροφὴν αὐτῶν, τὰ δὲ ἔντομα ἅτινα ἀρέσκουσιν αὐτοῖς, ἰδίως αἱ τρυφερὰ κάμπαι, δὲν εἶνε πολυάριθμα. Ἄλλως ὅμως ἔχει τὸ πρᾶγμα εἰς τοὺς τροπικούς, ἔνθα τὰ παντοσιδῆ ἔντομα πλεονάζουσιν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος. Ἐν Ταχιτὶ τοῦλάχιστον ὑπάρχει εἶδος κόκκυγος, κοινοτάτου εἰς τὰς εὐφόρους ἐκείνας πεδιάδας, ὕπερ ἅπαντ' αὐτὴ εἰς ἕκαστον βῆμα.

Τὰ παραδείγματα ταῦτα ἠδυνάμεθα νὰ πολλαπλασιάσωμεν. Ἄλλ' ἀρκεῖτω ἡμῖν ν' ἀναφέρωμεν ὅτι καὶ οἱ κυνηγοὶ ὀμιλοῦσι περὶ κατοικηθείσης περιοχῆς ὑπὸ ἀγρίων ζώων, ὅπως καὶ οἱ ποιμένες περὶ καταληφθέντος λειβαδίου, ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ λόγου. Οὕτω καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοικιδίων πτηνῶν, ἅτινα τρέφομεν συνήθως πρὸς ὄφελος ἐντὸς τῶν αὐλῶν, ὁ ἀριθμὸς τῶν χηνῶν, νησῶν ἢ κύκνων, οἵτινες ζῶσιν ἐν περιοχῇ ὕδατος, φθάνει μέχρις ὀρίου. Ὅσοφ δὲ ἀκριβέστερον εἰσδύει τις εἰς τὰς μικρὸν μόνον ἐρευνηθείσας εἰσέτι σχέσεις περὶ τῆς τροφῆς τῶν εἰδῶν, (ἧτις συνήθως εἶνε διάφορος εἰς τὰ ζωολογικῶς συγγενῆ εἶδη, πρᾶγμα παρατηρήσεως ἄξιον), τόσω ἐγκολποῦται τὴν γνώμην, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτόμων εἶδους τινὸς ἐξαρτᾶται τὰ μέγιστα καὶ ἐν πρώτοις ἐκ τοῦ συναγωγισμοῦ πρὸς τροφήν, οὐχὶ δέ, ὅπως συνήθως παραδέχονται, ἐκ τῶν ἐπιθετικῶν ἐχθρικών αἰτίων.

Ἡ ἀλήθεια τῆς γνώμης ταύτης ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων. Λαὸς θεραπευτικός, ὅπως εἰδομεν καὶ ἀνωτέρω, μένει ὀλιγάνθρωπος, ἀναλόγως τῶν μεγάλων ἐκτάσεων εἰς ἃς διαικτᾶται. Τὸ εἶδος αὐτοῦ, ὅπως ὀμιλήσωμεν ζωολογικῶς, εἶνε σπάνιον, πτωχὸν εἰς ἄτομα.

Λαὸς δὲ γεωργικὸς δύναται νὰ ζῆσῃ καλῶς καὶ ἰκανῶς νὰ πολλαπλασιασθῇ ἐπὶ ἐπιφανείας σχετικῶς μικρᾶς, ὅταν συντελέσῃ πρὸς τοῦτο καὶ τὸ κλίμα καὶ ὁ βαθμὸς τῆς ἀναπτύξεως εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ ἡ ποιότης τοῦ ἐδάφους. Ἄλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἐτέθησαν ὄρια, ἅτινα ἀδύνατον νὰ υπερβληθῶσιν ἀβλαβῶς. Ἐν καὶ μόνον φυτὸν δύναται νὰ ἐπιδράσῃ τὰ μέγιστα ἐπὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τούτου. Τὰ γεωμήλα π. χ. ἐδιπλασίασαν ἢ καὶ ἐτριπλασίασαν τὸν πληθυσμὸν τῆς Εὐρώπης. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐπισχάτων ἀναφανείσα νόσος τῶν γεωμήλων εἶχε πρὸ πολλοῦ καταστρέψῃ τὸ θεραπευόμενον τοῦτο φυτὸν, ἔπρεπεν ὁ ἀριθμὸς τοῦ πληθυσμοῦ νὰ ἐλαττωθῇ, καὶ ἂν δὲν εὐρίσκετο ἄλλη τις ἀντικαταστατικὴ τροφή, ἔπρεπεν ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν ἀρχικὸν δι' ἐπιδημιῶν, πολέμων ἢ κοινωνικῶν ἀναστατώσεων, ἃς ὄντως ἀποδίδομεν εἰς ἄλλα αἰτία κοινῶς, ἐνῶ ταῦτα διδουσι ἀφορμὴν μόνον, ἀλλὰ δὲν εἶνε καὶ ἡ κυρία αἰτία τοῦ πρᾶγματος. Ἡ μόνη

βοήθεια εἰς τοιαύτην ἀνθρωποβρίθειαν ἤθελεν εἶσθαι ἡ μετανάστευσις κατὰ πλήθη, ὅπως αἰφνης καὶ ὀρμεμφύτως τελεῖται καὶ παρὰ τοῖς ζώοις, οἷον ὑποδαίσις τοῖς λέμμοις, ταῖς ἀκρίσι, ταῖς μελίσσαις (ἐπαναλαμβομένην περιοδικῶς), καὶ παρ' αὐταῖς ταῖς ἀράχλαις. Ἐκ τούτων ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐπὶ μέρους τινὸς τοῦ πλανήτου, ἐφ' οὗ ὤμοι, ὑπὸ ὀρισμένας περιστάσεις πολιτισμοῦ δὲν δύναται νὰ ζῆσῃ ἢ ἀριθμὸς τις μόνον ἀνθρώπων. Ἄλλ' ἡ βιομηχανία θέλει τις ἀντεῖπει; Ἡ βιομηχανία δὲν δύναται ν' αὐξήσῃ τὴν ἐδαφικὴν καὶ τροφοδότειραν ἐπιφανείαν. Ἐνόσω ἡμεῖς ἐξάγομεν τὰ προϊόντα τῆς καὶ δυνάμεθα νὰ εἰσάγωμεν δι' αὐτῶν τροφὰς δύναται ὁ ἀριθμὸς ν' αὐξηθῇ, ἀλλὰ τοῦτο εἶνε αὐξήσις τεχνητή, ἧτις δύναται νὰ καταπέσει ἅμα ὡς ἡ ἐξαγωγή τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ἐλαττωθῇ, τοῦτο δὲ ἤρξατο τανῦν συμβαῖνον, ὡς φαίνεται, εἰς τὴν Εὐρώπην, καθόσον πολλὰ ἔθνη σταδιοδρομοῦσι τανῦν ἀμιλλώμενα ἐπὶ τῆς παγκοσμίου ταύτης ἀγορᾶς τῆς βιομηχανίας. Ἡδὴ τὰ ἔθνη ἔστρεψαν πάλιν τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς θρεπτικῆς αὐτοῦ ἐπιφανείας. Τὰ ἐμπορεύματα, δι' ὧν μέχρι τοῦ νῦν ἐπληρώνοντο τὰ ἐξωτερικὰ τρόφιμα δὲν εὐρίσκουσιν ἐξοδευτὰς εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, καταφανεστάτη δὲ γίνεται τανῦν ἡ τεχνητὴ ὑπερπλήθυνσις τῶν κατοίκων. Ἐκ τούτου αἱ κοινωνικαὶ νόσοι τῶν ἡμετέρων χρόνων αἰμὴ ἰώμεναι μόνον διὰ τῶν κατὰ τῶν κοινωνιστῶν νόμων τῶν κοινοβουλίων. Ἐὰν ἠδυνάτο τις νὰ δώσῃ εἰς ἕκαστον κοινωνιστοδημοκράτην τεμάχιον ἐδάφους ἢ ἰδιοκτησίαν, δι' ἧς νὰ τρέφῃ ἑαυτὸν τε καὶ τὴν οἰκογένειάν του, πάραυτα ἤθελε θεραπευθῆ ἕκαστος τῶν οἰκτρῶν τούτων ἀπὸ τῆς κακοδοξίας του.

Ἄλλὰ τοῦτο ἀτυχῶς εἶνε ἀδύνατον ὅπως φέρωμεν δὲ καὶ παραδειγμα, ἀναφέρωμεν τὴν Γερμανίαν. Μόνον μεγάλη τις, εὖνους, ὑπὸ τοῦ κράτους αὐτοῦ ὀδηγουμένη, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ διὰ χρημάτων ὑποσηριζομένη μετανάστευσις ἠδυνάτο νὰ βοηθήσῃ τὴν Γερμανίαν. Ὅπως δὲ μὴ τὸ σμῆνος τὸ ὅποιον ἐκάστοτε ἀπωθεῖται, ἀπώλλεται ὅλως διὰ τὸ γερμανικὸν ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα, ὅπως συνέβη μέχρι σήμερον, ἀνάγκη νὰ σχηματισθῶσιν ἀποικίαι, ἢ τοῦλάχιστον ν' ἀγορασθῇ ἄχρηστον ἔδαφος εἰς οἰανδήποτε χώραν ἀρμόζουσαν εἰς τὴν φυλὴν αὐτῶν, καὶ νὰ ἀποικισωσιν αὐτὸ ὅλως ἐκ Γερμανῶν. Ὑπάρχει δὲ ἀκόμη γῆ ἰκανὴ ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας, ἔνθα ἐργατικοὶ ἄνθρωποι δύναται νὰ διαγάγωσι ἀσφαλῆ καὶ εὐτυχῆ βίον.

ΓΥΝΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ

Γυναικῶν στρατιωτῶν παραδείγματα ἀναφέρονται μέχρι τοῦδε ὀλίγα τινά. Ἰδοῦ δὲ καὶ ἄλλο τοιοῦτον παραδειγμα ἠρωῆνης οὐχὶ ἐκ τῶν συνήθων, ἀνακαλυφθὲν ἐσχάτως ἐν Φλωρεν-

τία, καθ' ἃ ἀναφέρει ἰταλική τις ἔφημερίς.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν στρατιώτης τοῦ 11ου τάγματος τῶν βερσαλιέρων, ὀνομαζόμενος Μαριόττης, καίτοι ἀπὸ πολλοῦ ἀσθενῶν καὶ κατὰ κίοντος, ἤρνεϊτο ἐπιμόμως νὰ μεταβῇ εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Ἀλλὰ συστρατιῶται τινες αὐτοῦ ἐκ φιλανθρωπίας κινούμενοι, ἀναρπάσαντες αὐτὸν πρῶταν τινὰ ἐκ τῆς κλίνης, ἔφερον πρὸς τὸν ἰατρὸν καθ' ἣν ὥραν ἐπεσκέπτετο τοὺς ἄλλους ἐν τῷ νοσοκομείῳ ἀσθενεῖς. Φαντασθῆτε ὅμως τὴν ἐκπληξιν τοῦ ἰατροῦ ἀνακαλύψαντος ἐν τῇ ἐξέτασει τῆς νόσου ὅτι ὁ Μαριόττης ἦτο γυνή!

Ἐγνώσθη κατόπιν ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη, ἧς τινος τὸ ἀληθὲς ὄνομα εἶνε Συλβία Μαριόττη, ἀνῆκεν εἰς πολυμελῆ οἰκογένειαν τοῦ Jan-Ambrogio παρὰ τὸ Τουρῖνον, καὶ κατετάχθη εἰς τὸν στρατὸν ἐν ἔτει 1866, ἀκριβῶς καθ' ὃν χρόνον ἡ Ἰταλία ἀπεδύετο εἰς πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας· τοῦτο δὲ ἵνα διευκολύη τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, πατέρα ἐξ τέκνων, νὰ μείνῃ παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ του. Τὴν ἔρουναν τοῦ ἰατροῦ κατὰ τὴν στιγμήν τῆς κατατάξεως κατῴρθησε νὰ ἀποφύγῃ ἔνεκα τῆς ἐκτάκτου αὐτῆς σωματικῆς ἀναπτύξεως καὶ ῥώμης, ἣν ἀπέκτησεν ἐργαζομένη ἐν τοῖς μεταλλείοις τοῦ Πεδεμοντίου, καὶ ἧτις διεσκέδασε πᾶσαν ὑπόνοιαν εἰς πρὸς τὸ γένος τοῦ νεοσυλλέκτου. Διακριθεῖσα κατὰ τὴν ἐν Κουστοῶζα μάχην ἐπὶ παραδειγματικῇ γενναϊότητι ἐτιμήθη διὰ τοῦ μεταλλίου τῆς στρατιωτικῆς ἀνδρείας· ἐξηκολούθησε δ' ἔκτοτε ὑπηρετοῦσα ἐν τῷ στρατῷ μέχρι τῆς σήμερον.

Ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἅμα μαθὼν τὸ γεγονός ἀπένευμεν εἰς τὴν ἡρώϊκὴν κόρην τὸ παράσημον τοῦ τάγματος αὐτοῦ, ἅμα δὲ διέταξε νὰ ἀπολυθῇ ἀμέσως, ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας της, καὶ δοθῇ εἰς αὐτὴν ἐτήσιος χορηγία 300 φράγκων. **

Γινώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιου.]

304.

Πολλάκις συγχωροῦμεν τοὺς ἀηδεῖς, οὐδέποτε ὅμως τοὺς ἀηδιᾶν ἐξ ἡμῶν καρπουμένους.

305.

Τὸ συμφέρον, εἰς ὃ ἀποδίδονται ἅπαντα τὰ ἀνθρώπινα κακουργήματα, πολλάκις εἶναι ἄξιον ἐπαίνων, ὡς αἴτιον πράξεων ἀγαθῶν.

306.

Πρὸς οὐδένα προσκρούει τις ἀχάριστον ἐν ὅσῳ δύναται νὰ ἀγαθοποιῇ.

307.

Ὅσον ἀξιότιμος εἶναι ὁ ἐνώπιον ἑαυτοῦ ἑαυτὸν σεμνοποιῶν, τοσοῦτον εἶναι γελοῖος ὁ σεμνύων ἑαυτὸν ἐνώπιον ἄλλων.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

* Ἐν τινι ξενοδοχείῳ ὁ ὑπηρετὴς εἰσέρχεται εἰς τὸ δωμάτιον ξένου τινὸς φέρων τὰ ὑποδήματά του, ἅτινα εἶχε λάβει νὰ καθαρίσῃ. Ἰδὼν αὐτὰ ὁ ξένος λέγει πρὸς τὸν ὑπηρετὴν·

— Δὲν εἶν' αὐτὰ ἰδικὰ μου. Τὸ ἐν εἶνε πολὺ μεγαλειότερον τοῦ ἄλλου.

— Νὰ ἰδῆτε, κύριε, καὶ ἐγὼ τὸ παρετήρησα, ἔχετε δίκαιον· μάλιστα, νὰ σὰς ἐξομολογηθῶ τὴν ἁμαρτίαν μου, ἔσπασα μίαν ὥραν τὸ κεφάλι μου καὶ δὲν εἰμύρεσα νὰ καταλάβω διατὶ καὶ τοῦ γείτονός σας τὰ ὑποδήματα ἔχουν τὸ αὐτὸ παραξενὸν ἐλάττωμα!

* * * Ἄγγλος λόρδος ἔχων* προσκεκλημένον ἀσειῶν τινὰ, εἶπεν εἰς τὸν ὑπηρετὴν περὶ τὸ τέλος τοῦ συμποσίου νὰ φέρῃ σμικροτάτην φιάλην οἴνου, οὗ τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἡλικίαν μάλιστα ὑπερῆγει διὰ πολλῶν λόγων καὶ ἐπανειλημμένως.

— Πῶς σὰς φαίνεται ὁ οἶνος οὗτος; ἠρώτησε τὸν ἀσειῶν.

— Ὡ! μὰ τὸ ναί, μυλόρδε, μοὶ φαίνεται πάρα πολὺ μικρὸς ἀναλόγως τῆς ἡλικίας του.

* * * Γρατῖδιόν τι εἰσέρχεται εἰς φαρμακεῖον καὶ ἐκβάλλει ἐκ τοῦ κόλπου του συνταγὴν, ἐν ἣ ὑπάρχει ἀναγεγραμμένον ποτόν τι περιέχον δύο ὑποδεκάγραμματα μορφίνης.

Ὁ φαρμακοποιὸς ζυγίζει μετὰ πλείστης ὄσης προσοχῆς τὸ κινδυνῶδες τοῦτο φάρμακον.

— Καλὲ τί εἶν' αὐτὰ! εἶπεν ἡ γραῖα ὠθοῦσα τὸν ἀγκῶνα τοῦ ζυγίζοντος· μὴ φιλογυρεύεις· εἶνε διὰ μίαν ὄρσφην.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἐκ πάντων τῶν ἀνθρώπων ὁ Ἕλληνας εἶναι ὁ μείζονα ἔχων κλίσιν εἰς τὸ νὰ νομίζῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ μόνου αἰτίαν παντὸς κύκλου του γινομένου θορύβου, ὡς ὁ μέθυσοσ ἐκεῖνος ὅστις οὐρῶν πλησίον βρῦσεως ἔμεινεν ἐκεῖ ὅλην τὴν νύκτα νομίζων ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἐκπορεύεται ὅλον τὸ ὕδωρ ὅπερ ἤκουε τρέχον. (Ε. Ροῦθης).

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Κυρίαί, ἰδοὺ ἐφθασεν ὁ χειμῶν. Ὁ ἀεπανάλαβητε τὰς μηλωτάς σας (γούνας), αἵτινες θαυμασίως θὰ σὰς προφυλάττωσιν ἀπὸ τοῦ κρύου, προσέχετε ὅμως νὰ μὴ τὰς φορῆτε καὶ ἐντὸς τῶν καλῶς θερμασμένων δωματίων, διότι δὲν θ' ἀποφύγητε τὴν κατηραμένην συνάγχην. Διατὶ νὰ μὴ μιμῆσθε τοὺς φρονίμους ἐκεῖνους ἀνδρας, οἵτινες πρὸ τοῦ εἰσελθῶσιν εἰς μίαν αἰθουσαν ἀφίνουσιν ἔξω τὸν ἐπενδύτην των; Ὁ ἀεπανεύρητε ἐξερχόμενοι τὰς μηλωτάς σας, ὅτε ἡ διαφορά τῆς ἀτμοσφαιρῆς θὰ ἦνε δέκα ἢ δεκαπέντε βαθμῶν.